

vi har oplevet det efterfølgende – at kosovo-albanerne blev udsat for det totale ragnarok under skyggerne af NATO's bombefly. Jeg siger ikke, at det er NATO's skyld, jeg siger: Under skyggerne af NATO's bombefly.

Var det ikke til at forudse, at bomber avler had og vildskab, og at dette frit kunne udfoldes, når observatørerne og UNHCR var væk? Jo, det var.

Serberne er i mellemtiden blevet bombet til samling om Milosevic. Var det slet ikke til at forudse, at det ville blive virkningen? Rusland og FN, de to eneste, der formentlig kan spille en afgørende rolle, blev begge kørt ud på et sidespor. Var det klogt? Jeg synes ikke alene, at det var i SF's analyse, at det ikke var klogt. Jeg synes også i høj grad, det fremgik af svarene på de spørgsmål, vi på det tidspunkt stillede i udvalget.

Det, vi så skal tage stilling til i dag, er: Skal vi sende endnu flere fly, altså bringe den samlede NATO-humanitære indsatsstyrke, som det hedder på nydansk, op på 1.000 fly? Det er vel udtryk for den traditionelle militære tankegang, at hvis magt ikke hjælper, så prøv med mere magt, som Herbert Pundik skrev i Politiken Søndag. Krigens indre logik vinder i de her dage.

Hvad hjælper så? Der er desværre ikke noget let svar, fordi bombardementerne fra starten var en katastrofal fejl. Men svaret hedder forhandling med Rusland i en central position og med FN i en central position. For hver bombe, der falder, øges hadet, for hver bombe, der falder, bliver en løsning sværere, og det bliver ikke lettere om 1, 2 eller 3 måneder at finde en løsning. Når alt, hvad der hedder sværindustri, alt, hvad der hedder olie i Serbien er sønderbombet, så er der vel kun husene og markerne og menneskene og dyrene tilbage.

Det, vi oplever under bombardementerne, er det, vi advarede imod, nemlig at ekstreme holdninger og tendenser vinder i alle lejre.

Vi stemmer derfor imod denne eskalering af konflikten.

Peter Skaarup (DF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Dansk Folkeparti bakker op bag det forsvar, vi har i dag. Vi vil gerne undgå de besparelser, regeringen er i gang med. Vi støtter op om NATO på alle mulige måder.

Men vi må nok erkende, at vi i den situation, vi er i nu, er meget utrygge ved, om det kan

komme til at gå over til en landkrig i løbet af de kommende måneder, måske kommende år. Det vil set med vores øjne være en helt frygtelig situation at opleve for både danske soldater og også NATO-soldater.

Der er nok ikke nogen, der er modstander af at sætte Milosevic på plads, og der er nok også mange, der har lyst til at hævne sig på den bandit, der står bag de ulykker, der har ramt befolkningsgrupperne i Kosovo. Men derfra og så til at indlede en landkrig gennem flere år er der efter vores opfattelse langt, og vi opfatter altså det at eskalere konflikten yderligere ved at sende flere fly af sted, måske flere skibe, måske landtropper, det kan være tropper på forskellig vis eller bidrag fra Danmark, som den forkerte vej at gå.

Derfor synes vi også, det er noget selvmodsigende, at regeringen i øjeblikket planlægger at skære ned på det danske forsvar og så samtidig vil sende mange mennesker af sted til i første omgang yderligere flybombardementer, men som måske senere skal indgå i en landkrig.

Vi mener, det drejer sig om, at både NATO og også Danmark prøver at se på, hvordan man kan komme ud af det her med æren i behold og sørge for, at de mennesker, der er blevet til flygtninge, kommer ud af den situation; at vi først og fremmest kommer til at hjælpe de mennesker, opnår en fredsløsning og ikke mere krig. Det hjælper ikke noget på situationen dernede.

Vi vil henlede opmærksomheden på den engelske general Sir Michael Rose, der i Sunday Times her i weekenden har sagt, at nu gælder det om, at NATO hurtigst muligt må se at finde udgangen, for det står ikke til at skjule ret meget længere, at Vesten har tabt krigen om Kosovo.

Han siger videre, at NATO-landene ikke længere har de militære mandskabsressourcer, der skal til for at klare en flerårig landkrig mod serberne, og han slutter af med, at det, det nu drejer sig om, er at finde en tilbagetogsstrategi, hvorved NATO ikke taber alt for meget ansigt. Det er jo nogle kloge ord, som vi bliver nødt til at forholde os til, også i forbindelse med en debat som den her i dag.

Det er meget vigtigt, at vi erkender, at det, det drejer sig om, er at finde en fredsløsning. Der mener vi i Dansk Folkeparti, at FN skal spille en stor rolle, og vi håber, at de initiativer, både Tyskland og FN's generalsekretær, Kofi Annan, er på banen med i øjeblikket, kan sørge